

Herään, kello on seitsemän. Vanhapoika haluaa peiton alle, nuorimmainen kääntää kylkeä jalkopäässä ja ihan pieni pentu makaa kaulan päällä.

Tänään on se päivä. Nousen, keitän kahvin, luen aamulehden. Eipä ole ainakaan Hesari kirjoittanut mitään kisoista. Ja sitten matkaan, pihalta perävaunu auton perään ja Harria hakemaan.

Kaunis aamu. Soitan tiukuja, siellä vielä nukutaan. Ei se ihme olekaan, kun viisi tuntia sitten tultiin kotiin Sipin juhlaillallisilta.

No, poika ylös, termarista äkäiset kahvit ja sitten viemään yhdessä liikennemerkkejä tien viereen.

Kello on yhradalle. Onpa hilsa kuin vaunuspainaa täälläkin? vaan laitellaan kilpailukuntoon: järjestelykennel, tököppi, totopöypaisto, maalivaa-

Pikkuhiljaa tuväkeä paikalle jārta saadaan kahviokin pelaamaan.

Yöpyjätkin alkavat heräillä ja koirat suorittavat aamuverryttelynsä. Eivät näytä olevan yhtään pahoillaan vaikkeivät päässeetkään illalla Rantasipiin. Eipähän ole pääkään kipeä.

Mitenköhän kisat tulevat sujumaan... tuleeko yleisöä? Tänään ei ainakaan Hyvinkään Tähkolla ole peliä, mutta näin kauniina päivänä väki ehkä ryysii rannoille? No, koiria ainakin mahtavasti, peräti 57 ja eriä 22.

Kello on yksitoista, eläinlääkärin tarkastus alussa. Saas nähdä, tulevatko kaikki toimihenkilöt ajoissa? Viimeiset tulevat, kun kello on varttia vailla kaksitoista. Mutta missäs on maalisihtheeri? Sairastunut: no, eikun uusi tilalle.

Ja sitten on kaikki paikoillaan ja koevedot alkavat. Viehe liikkuu vakaasti kuin juna, ja varren päässä on ränttiä ja pupua - kullekin mieltymyksensä mukaan.

SVKL 30 vuotta

juhlujuoksut 20.7.1980

Järjesti:

Luhtilaukkaajat

Raportti:

Pentti Örn

deksän, tullaan jaista niin teltoisakin. Sipi vielä Eipä herätellä, rataa hiljaksiin liput liehumaan, kovaääniset, lähdät, makkaran-te, ajanotto... lee oman kerhon jestelemään, koh-

Kymmenvuotias
LL järjesti SVKL:n
JUHLAKISAT.
(Ote käsiohjelman kannesta)

Kopin veräjän automaatiikka pelaa kuten aina ja koirat ovat matkalla. Laitteisto toimii, ajanottokin ajan tasalla ja kisat voivat alkaa.

Ja yleisö: sitä lappaa paikalle koko ajan ja vallan mahottomasti. Tästähän taitaakin tulla hyvä kisa.

Kello on kaksitoista. Vinttikoiraliiton puheenjohtaja **Pentti Mellenius** lausuu tervetuliaissanat ja avaa kilpailut.

Alkuerät: afgaanit, whippetit, salukit, borzoit, greyhoundit. Kaksitoista alkuerää, eikä yhtään diskausta. Sen sijaan 17 käyttövalioaikaa.

Yleisöä tulee koko ajan lisää. Pojat, tähän menee hyvin!

Kuka mahtaa saada PVK:n lahjoittaman nopeimman koiran palkinnon? PVK:n oma koira Myrskytuuli Matador?

Tauko.

Buffassa niin kiire, etteivät kolme kahvinkeitintä ja nestekaasuhella ehdi kuumentaa tarpeeksi nopeasti. Seuraaviin juhlakisoihin pitääkin hankkia kenttäteittiä.

Onneksi eivät omat koirat ole mukana, eihän niitä tässä hössäksessä ehtisi juoksuttamaan.

Whippetien C-finaali: Of Summer-Day Esta räväyttää pohja-ajaksi 33.88, ja se pitää kaikkien finaalien loppuun asti.

25-vuotiskisojen voittajagrey Cocney joutuu jäämään pois B-finaalista, ikävä loppu jäähyväiskisoille.

Whippetien B-finaali: Jakias Asterix korjaa voiton, aika 33.97.

Afgaanien B-finaali: voittaja Goldshadow Yolanda, 39.35, mutta kolme

koiraa erästä jää taipaleelle.

Ja sitten skotit: A-finaalissa uusi komea rataennätys 35.71, tekijänä Macelderry Llewellyn.

Usmin suunnalta lähestyy ukkospilviä, mitä tehdään? Tuomarineuvoston päätös: greyfinaali siirretään aikaisemmaksi.

Suosikki Matador epäonnistuu ja voiton vie Silpakka Rolley, aika 29.68. Ja sade alkaa.

Borzoi Burjan Bielija Berjosa ottaa A-finaalissa vakiopaikkansa, mutta neljä venakkoa jää matkalle. Yksi jopa oikaisee ja pääsee kuin pääseeekin suojaverkon alitse takaisin radalle.

Afgaanien A-finaalin voitto menee Tuohitikan Pilkkeelle. aika 37.73. Salukien voitto Ahuralle 35.23 ja whippetien A-finaalissa voittaa Kupiskan Dixie, aika 34.12.

Palkintojenjako täydessä sateessa, ryhmäkuva jää ottamatta.

Kilpailut päättyvät, mutta heti suuri joukko tulevia kilpailijoita haluamassa koivetöjää. No mitäs, vedetään pois, jotta uusi sukupolvikin saa ratakoke-musta seuraaviin juhlakisoihin.

Kello on seitsemäntoista ja koko Luhtilaukkaajien toimihenkilökunta litimärkinä, mutta kalusto on jälleen varastossa. Kaikki korjuussa, sano, ja buffassa voidaan hörppiä viimeiset kahvit.

Oli mukavaa hössäkkää, ei tauolla ehtinyt kahviakaan juoda.

Kuinka kisat sitten lopulta sujuivat? Siitä lienee parasta lainata tähän ylituomari **Matti Mattilan** lausunto:

“Kilpailun järjestelyt olivat esimerkilliset. Kilpailujen suurin osa voitiin suorittaa auringonpaisteessa, loppuosassa kilpailua kuitenkin satoi ja greyhoundien A-lähtö siirrettiin aikaisemmaksi. Yleisömäärä oli runsas - kuten kilpailuttajienkin.

Useissa lähdeissä maaliintulo oli niin tasaväkistä, että olisi tarvittu maalikameraa, esim. whippetien 3. alkuerässä Tuulikeron Panda ohitti Neron kuononmitalla. Hienot puitteet - hienot kisat.”

(Kellastuneilta arkeilta pelasti & taittoi Mirja Piranta)